

LBRIS

We know
books

Cristina Dinu

De dragoste să-mi ții

Editura Nobilis
București, 2022

Oricine, dar nu oricum

Un cântec te trezește... sau poate nu dormeai!?
Vezi stelele, auzi vântul... doar el îți bate-n geam,

Un greiere se plânge primăverii, venită
Când petrecând o iarnă... n-are un leu în pungă.

Să dormi, îți cere trupul... dar trează-i mintea ta
Mai ducă-se-n pustiuri... tristețea asta grea!

Căci mâine, poate mâine... să fie ce n-a fost,
Și de nu mori pe lume, ce poți.... nimic n-ai fost!

Cuprins:

Suflet prost/	5
Zi de mâine/	6
Străin de tine/	8
Mai/	9
Circumstanțe/	10
Omul/	12
Îndrăgostește-mă de tine/	13
Gânduri/	14
Voință fără dorință/	15
Dragostea noastră/	16
Mă întreb/	17
Mai rău fără tine/	18
O zi și încă una/	19
Dar cine unde ești/	20
Ninge/	21
Drept la dezviețuire/	23
M-ai pierdut/	24
Când nu ne vorbim/	25
Mi-e dor/	26
Fluturi de soare/	28
Copile/	30
Bilet spre fericire/	32
Inimi ce bat nici un pic/	33
Resemnare/	34
Rătăcită/	35
Tăcerile peste cuvinte/	36
Din întâmplare/	37
Cât te-a iubit/	39

LBRIS

We know
books

Regăsire/ 40
Nu știi/ 41
Bolnavă/ 43
Bună pentru un rău/ 44
Pentru toată viața/ 45
De ce/ 46
Cuvântul/ 47
Să te iubesc/ 48
Lecția durerii/ 49
Oricine, dar nu oricum/ 50

Suflet prost,

Suflet anost
Cu sentimente fără rost...
Pe unde-ai fost,
Să te fi-ntors
Mai învățat,
Dar tu...
Ce prost!

Când te-anunța
În sinea ta
"Nu-i altceva"
Să fi crezut;
Ceva-ti zicea
Pe pielea ta
"Nu te-avânta"
Și te-ai pierdut!

Suflet prost
Întors pe dos,
Căzut, sfâșiat,
De puteri stors,
Mai spune-mi
Ce nici tu nu crezi,
Mai arată-mi
Ce nici nu vezi!

Zi de mâine

Când ziua e mohorâtă, zâmbesc
Și tristețea va dispărea odată cu norii,
Azi nu mai aștept, dar are să vină soarele, nesperat,
Trebuie doar să rezist până mâine...

Pe firul ploii se lasă căzând
Lacrimi ce le confunzi cu marea
Ca să-ți umplu privirea de valurile iubirii mele,
Trebuie doar să rezist până mâine...

Unde se joacă soarele și luna,
Acolo e zi după noapte și trăiește visul în dimineață
Să ating văzduhul înainte ca tu să apui peste zare,
Trebuie doar să rezist până mâine...

În foșnet de umbre, se îmbrățișează inimi uitate,
Cerând amintirii sa le dea șansa, un minut,
Pentru a mai bate din aripi, fluturii cuvintelor mele,
Trebuie doar să rezist până mâine...

La o atingere distanță, sta aprinsă lumina ascunsă
de întuneric,
Căzând pe gânduri în somnul care preia suferința stinsă
Ca sa redau viața flăcării peste care arunci puhoiaie,
Trebuie doar să rezist până mâine...

Unde mintea aleargă în pași repezi, greșind calea
Stau semne să-i arate, ca un punct, locul în care te-ar găsi

Ca să mă chemi, venind mai aproape a-ți fi auzit strigătul,
Trebuie doar să rezist până mâine...

Te iubesc, zi de mâine,
Ești doar la câteva ore depărtare,
Pariez pe fericirea mea
Că mâine va fi soare!

Străin de tine

Te naști, și al tău suflet cu tine-odată crește,
Te simți murind ca astăzi și gândul te topește,
Ajungi să vrei, să sperii... în lume să te cauți,
Sapi piedici și capcane, dar tu răspunsul n-auzi.

Ești prins în întuneric, lumina te desparte
De sămburi și simțire, și de al tău n-ai parte,
Cu nimeni nu te-ngădui și nu găsești pricină,
Ești prea retras... și-ncetul rușinea-ți sapă vină.

Pe vreascuri de fărâme te-nchipui într-o soartă,
Te tot afunzi în moarte, nu te trezești din artă,
De ți-ar șopti gândirea "nu-i vreme a apune!"
Tu nu-nțelegi și-ntreaga făptură ți-e ruine.

Ce rost să poți să cauți, nimicul te respinge,
La ce visezi, privirea din ochii lor va stinge,
Plângând, din acre lacrimi, o cruce-acuma crește,
Rămâi sărman făptură... "POETUL" e-o poveste!

Mai

El?! Vânt ce-adie potolit,
Ea, tot o zi de MAI.
Mai cald, mai blând... bine-ai venit
La braț cu mine, hai!

În păr, pe fire ce-mpletești
Flori te-ncunună cu alai
MAI mult zâmbești, mai viu iubești,
Dar mai aproape, mai...

Te-ntreci în zbor, pe brațe dus,
Și-ntr-un sărut MAI stai,
O inimă ți-ar da răspuns
Dar mai întreabă, mai...

Mai eu, mai tu, mai amândoi,
Din nou ca-n vechea zi de mai,
E ce-a mai fost... într-unul doi,
Dar mai poveste, MAI.